

عنوان مقاله:

زخم زبان از دیدگاه قرآن و روایات الهیات و معارف اسلامی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سیدباقر حسینی - دکتری، استادیار دانشگاه زابل

قدسیه رفتاری - دانشجوی کارشناسی ارشد قرآن مجید

حدیث شهرکی - دانشجوی کارشناسی ارشد قرآن مجید، شهرستان زابل

خلاصه مقاله:

زبان از نعمت های بزرگ خدا و لطائف عجیب خلقت و از احسانات با ارزش اوست، چه اینکه این عضو از نظر جسم کوچک و در مقام طاعت و عصیان بسی بزرگ است. زخم زبان یعنی سخنی بر زبان آوریم که شخص مقابل را برنجاند. آنچه باید زن و مرد به آن توجه داشته باشند این است که زخم زبان، یکدیگر را کوچک کردن، مخصوصا در مقابل دیگران، دیگری را به رخ همدیگر کشیدن، به اندازه ای ضربه به محبت می زند که بعضی اوقات مبدل به نفرت می شود. به طور کلی آزار و اذیت مومن در اسلام حرام است و شکستن دل انسان مؤمن به سادگی التیام نمی یابد و جبران آن دشوار است. همیشه طعنه و کنایه زدن کسی از آن است که یک مشکل فردی و ارتباطی وجود دارد و توجه به این نکته که چه عواملی باعث به وجود آمدن این مشکل شده از اهمیت ویژه ای برخوردار است. زبان همانند حیوان سرکش و درنده ای است که اگر رهایش کنید، زخم می زند و خونین می کند. ویران می کند و از پا در می آورد و نیکی های دیگر را نابود می سازد. بیان یکی از عوامل تشکیل دهنده شخصیت است. کسی که در گفتار، با کلمات توهین آمیز، فحش و ناسزا دیگران را بیازارد، عفت زبان ندارد. آنچه بر صفحه روح انسان نقش می بندد، قبل از هر چیز بر صفحه زبان و در لابه لای صادرات و گفته های زبان ظاهر می شود. حتی زبان مظهر سلامت یا عدم سلامت شخص است. زبان دارای دو بعد مثبت و منفی است و باید در موارد ضروری و مفید از آن بهره برداری کرد و به هیچ وجه آن را افسار گسیخته رها ننمود.

کلمات کلیدی:

زخم، زبان، قساوت، انزجار، التیام.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1123155>

